

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 11C/21/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2124201503
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 03. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Pribulová
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2024:2124201503.1

Uznesenie

Okresný súd Trnava v právnej veci sporu žalobcu: C.. E. V., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D. XXX, zastúpený: KUČERA & PARTNERS advokátska kancelária, s.r.o., IČO: 52 425 592, Slov. nár. povstania 6, Hlohovec, proti žalovanej: U.. G. V., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom V.N. XXXX/X, Z., zastúpená: Kanisová & Kanis Advokátska kancelária s. r. o., IČO: 36 836 460, Ďumbierska 3F, Bratislava - mestská časť Nové Mesto, o zrušenie neodkladného opatrenia, takto

rozhodol:

I. Súd ruší neodkladné opatrenie nariadené uznesením Okresného súdu Trnava č.k. 38C/42/2022-16 zo dňa 31.08.2022 v časti výroku I., ktorým bola žalobcovi uložená povinnosť nepribližovať sa k žalovanej na vzdialenosť menšiu ako 10 metrov.

II. Žalobca má voči žalovanej nárok na náhradu trov v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Návrhom zo dňa 19.02.2024, doručeným súdu dňa 21.02.2024, žalobca žiadal, aby súd zrušil neodkladné opatrenie nariadené uznesením Okresného súdu Trnava č.k. 38C/42/2022-16 zo dňa 31.08.2022 v časti, v ktorej bola žalobcovi uložená povinnosť nepribližovať sa k žalovanej na vzdialenosť menšiu ako 10 metrov, a priznal mu nárok na náhradu trov konania.

2. Návrh na zrušenie neodkladného opatrenia žalobca odôvodnil tým, že s poukazom na rozhodnutie Krajského súdu v Trnave zo dňa 23.05.2023 sp.zn. 11Co/24/2023-146 aktuálne ešte stále platí neodkladné opatrenie nariadené uznesením Okresného súdu Trnava zo dňa 31.08.2022 sp.zn. 38C/42/2022 v časti žalobcovi uloženej povinnosti, aby sa na vzdialenosť menšiu ako 10 metrov nepribližoval k žalovanej. Žalobca má za to, že aktuálne už všetky dôvody, pre ktoré bolo nariadené neodkladné opatrenie a ktoré odôvodňovali jeho trvanie, odpadli. Od nariadenia neodkladného opatrenia, resp. od rozhodnutia odvolacieho súdu, došlo okrem uplynutia takmer 9 mesiacov, aj k ďalším skutočnostiam, na ktorých základe je možné konštatovať pominutie dôvodov pre ďalšie trvanie neodkladného opatrenia, navyše pokiaľ sa neodkladným opatrením zasahuje do práv aj iných osôb, ako samotného žalobcu. Hlavným a v podstate jediným dôvodom, pre ktorý súd neodkladným opatrením uložil žalobcovi povinnosť nepribližovať sa k žalovanej, bola žalovanou osvedčená možnosť ohrozenia jej telesnej a duševnej integrity konaním žalobcu na základe žalovanou predloženého potvrdenia polície o vykázaní žalobcu zo spoločného obydlia, ktoré osvedčuje obavu žalovanej z priblíženia sa žalobcu k jej osobe, keď nariadený zákaz žalobcu priblížiť sa k žalovanej na vzdialenosť menšiu ako 10 metrov má dostatočne zaručiť ochranu integrity žalovanej. Žalobca má za to, že v súčasnosti už neexistujú žiadne dôvody pre ďalšie trvanie neodkladného opatrenia. Žalobca v každom svojom podaní uvádzal a stále tvrdí, že k žiadnemu konaniu ohrozujúceho telesnú a duševnú integritu žalovanej z jeho strany nikdy nedochádzalo. Žalobcovo konanie, na základe ktorého mal odvolací súd, ale aj súd vydávajúci neodkladné opatrenie osvedčenú možnosť ohrozenia telesnej alebo duševnej integrity žalovanej, nebolo posúdené ani ako trestný čin a ani ako priestupok. Po dôkladne vykonanom vyšetrení celého spomínaného incidentu zo dňa 18.08.2022, na základe ktorého bol žalobca vykázaný z obydlia a

bolo vydané neodkladné opatrenie, bola táto vec uznesením OO PZ Zavar zo dňa 03.10.2022, ČVS: D.-XXXX/ZA-TT-XXXX v spojení s uznesením prokurátora Okresnej prokuratúry Trnava zo dňa 03.01.2023 sp.zn. XPn XXXX/XX/XXXX odovzdaná Okresnému úradu Trnava, nakoľko výsledky vyšetrovania preukázali, že nejde o trestný čin, ale ide o skutok, ktorý by mohol byť posúdený ako priestupok. Okresný úrad Trnava, odbor všeobecnej vnútornej správy, oddelenie priestupkov po dôkladnom prejednaní priestupku rozhodnutím zo dňa 08.08.2023 číslo konania: OU-TT-D zastavil konanie podľa § 76 ods. 1 písm. a) Zákona o priestupkoch z dôvodu, že skutok, o ktorom sa koná, nie je priestupkom. Z odôvodnenia tohto rozhodnutia vyplýva, že správny orgán po vyhodnotení všetkých dôkazov dospel k záveru, že počas celého konania bolo dostatočne preukázané, že žalobca ako obvinený z priestupku sa nedopustil skutku tak, ako sa mu kládol za vinu. Z uvedeného vyplýva, že domnienka odvolacieho súdu, že žalobca sa dopustil konania, ktorým mohol ohroziť telesnú alebo duševnú integritu žalovanej, pričom je irelevantné či pôjde o trestný čin alebo priestupok, sa s konečnou platnosťou nepreukázala, pretože z vyššie uvedených rozhodnutí jednoznačne vyplýva, že konanie žalobcu nebolo posúdené ani ako trestný čin a ani ako priestupok, ako aj to, že žalobca sa ani žiadneho konania, ktorým by ohrozil telesnú alebo duševnú integritu žalovanej nikdy nedopustil, čím zanikol samotný dôvod nariadeného neodkladného opatrenia. Zo samotnej povahy inštitútu neodkladného opatrenia vyplýva, že nariadené neodkladné opatrenie nepredstavuje trvalú úpravu pomerov strán, ale ide o opatrenie dočasnej povahy, ktoré má trvať len dočasne po dobu nevyhnutne sledovanú jeho účelom. V danom prípade bolo účelom nariadeného neodkladného opatrenia zabrániť v prípadnom fyzickom útoku žalobcu voči žalovanej, ktorú hrozbu mal súd v čase rozhodovania o nariadení neodkladného opatrenia osvedčenú len a výlučne na základe žalovanou predloženého potvrdenia polície o vykázaní žalobcu zo spoločného obydlija a podaného trestného oznámenia na žalobcu pre podozrenie zo spáchania prečinu nebezpečného vyhrážania. Ako však vyplýva z vyššie uvedeného, konanie žalobcu nebolo v danom prípade posúdené ani ako trestný čin a ani ako priestupok, a teda žalobca sa žiadneho konania ohrozujúceho alebo potencionálne ohrozujúceho telesnú alebo duševnú integritu žalovanej nikdy nedopustil. S poukazom na uvedené skutočnosti, ako aj skutočnosť, že od nariadenia neodkladného opatrenia už uplynulo obdobie vyše 1,5 roka, počas ktorého nebolo zaznamenané žiadne agresívne alebo telesnú integritu ohrozujúce správanie sa žalobcu voči žalovanej, je nutné konštatovať, že účel nariadeného neodkladného opatrenia aj v zostávajúcej časti žalobcovi uloženej povinnosti nepribližovať sa k žalovanej v danom prípade odpadol a jeho ďalšie trvanie stratilo svoju dôvodnosť a opodstatnenosť, a preto je potrebné ho zrušiť. Údajný strach a obavy žalovanej sú len jej subjektívnym pocitom, ktorý nemá žiaden reálny základ a s ohľadom na okolnosti celej veci ide o vyslovene účelovo prezentovaný pocit žalovanej, aby vo svetle aj ďalej uvedených skutočností mohla zneužívať existenciu neodkladného opatrenia, aby žalobcovi sťažovala situáciu napríklad pri preberaní a odovzdávaní detí. Žalobca má za to, že len prezentácia subjektívneho vnímania a pocitov žalovanej nie je a ani nemôže byť dôvodom pre ďalšie trvanie neodkladného opatrenia zakazujúceho žalobcovi približovať sa k žalovanej. Na strane žalobcu nie je absolútne žiadny dôvod, a to ani v rovine predpokladu alebo obavy, aby ohrozil telesnú a duševnú integritu žalovanej resp. fyzicky na ňu útočil, nakoľko ak by tak chcel konať, tak ani neodkladné opatrenie by mu v tomto konaní nezabránilo. Uvedený záver podporuje aj skutočnosť, že žalobca ukončil spolužitie so žalovanou pred 1,5 rokom, a ich manželstvo je už v podstate rozvedené, pričom v rámci prebiehajúceho rozvodového konania vedeného na Okresnom súde Trnava pod sp.zn. 61P/10/2022 sa rieši už len otázka úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom, čo spôsobuje predlžovanie celého konania. Keďže žalobca má záujem o zverenie detí do striedavej osobnej starostlivosti akýkoľvek fyzický útok voči žalovanej by bol hodnotený v absolútny neprospech žalobcu, čo by malo význam aj pri rozhodovaní súdu vo vyššie uvedenom rozvode konaní. V neposlednom rade existencia neodkladného opatrenia podstatným spôsobom sťažuje realizáciu neodkladného opatrenia nariadeného uznesením Okresného súdu Trnava zo dňa 12.09.2022 sp.zn. 40P/65/2022-34, ktorým bol o.i. upravený styk žalobcu s maloletými deťmi, podľa ktorého musí žalobca po skončení styku zabezpečovať odovzdávanie detí matke v mieste jej bydliska prostredníctvom svojho otca po dobu súdom právoplatne žalobcovi uloženej povinnosti nepribližovať sa k žalovanej na vzdialenosť menšiu ako 10 metrov. Vzhľadom na uvedené musí byť vždy k dispozícii žalobcov otec, aby zaviezol deti po skončení styku žalovanej, pričom ak sa náhodou stalo, že starý otec z akýchkoľvek dôvodov nemohol zaviesť deti žalovanej, táto si pre deti odmietala k žalobcovi prísť, a taktiež odmietala, aby jej ich žalobca priviezol s tým, že jej deti odovzdá za súčasného dodržania právoplatne uloženého mu zákazu nepribližovať sa k žalovanej, čo žalovaná bez akéhokoľvek racionálneho dôvodu odmieta tvrdiac, že sa žalobcu bojí. Žalobca tak musí už vyše 1,5 roka využívať a časovo zväzovať svojho otca kvôli odovzdávaniu detí žalovanej z dôvodu existencie neodkladného opatrenia v časti žalobcovi právoplatne uloženej povinnosti nepribližovať sa k žalovanej, čo je jednak z dlhodobého hľadiska

obťažne realizovateľné a jednak až šikanózne, keďže podľa názoru žalobcu pominuli akékoľvek dôvody pre trvanie neodkladného opatrenia. Okrem toho žalovaná býva od marca 2023 t.j. už jeden rok v O., kde je žalobca povinný jej prostredníctvom starého otca odovzdať deti po skončení styku, pričom v čase nariadenia neodkladného opatrenia až do konca februára 2023 bývala žalovaná v obci neďaleko Z., čím sa podstatne zmenila situácia, kedy si starý otec musí namiesto času cca 20 minút na odovzdanie detí žalovanej vyhradiť čas v rozsahu cca 80 minút a precestovať takmer 80 kilometrov. Nastali situácie, kedy žalobcov otec nemohol ísť zaviesť detí žalovanej napríklad pre chorobu, dovolenku alebo pracovné povinnosti, a preto žalobca niekoľkokrát počas tohto obdobia odovzdal deti žalovanej za plného dodržania zákazu priblíženia sa k žalovanej, kedy deti vystúpili z auta a podošli k žalovanej, ktorá ich čakala pred domom, pričom bezprostredne po takomto odovzdaní detí žalovaná nevzniesla voči tomu žiadne výhrady, ale až s odstupom času, keď sa so žalobcom nezhodli na nejakej inej záležitosti, dožadovala sa striktného dodržiavania neodkladného opatrenia a odovzdávania detí prostredníctvom starého otca. Žalovaná žalobcu sama viackrát žiadala, aby jeho rodičov nezaťažoval vozením detí (viď emailová komunikácia žalobcu so žalovanou o zimných prázdninách, kde žalovaná píše žalobcovi, aby nezaťažoval dedka a babku s vozením detí, lebo majú už svoj vek). Napriek týmto opakovaným žiadosťiam žalovanej, aby žalobca nezaťažoval starých rodičov vozením detí, vyskytujú sa situácie, najmä v prípadoch, keď sa strany nezhodnú na nejakej inej záležitosti týkajúcej sa detí, že žalovaná doslova zneužíva povinnosť žalobcu odovzdávať jej deti prostredníctvom starého otca uloženú mu neodkladným opatrením a žiada ho, aby dodržiaval neodkladné opatrenie. Situácií, kedy žalovaná sama dobrovoľne akceptovala prítomnosť žalobcu v jej blízkosti, napriek žalobcovi uloženej povinnosti nepribližovať sa k nej, bolo za posledné obdobie hneď niekoľko. Napríklad na konci letných prázdnin, keď odvolací súd v auguste 2023 rozhodol o neodkladnom opatrení, ktorým bol žalovanej udelený súhlas so zápisom detí do školy v O. pričom z kapacitných dôvodov musela zmeniť deťom školu na inú, než akú určil súd, bolo nutné, aby žalobca podpísal súhlas s prihláškou do tejto inej školy, kedy sa žalovaná bez akýchkoľvek problémov a námietok dostavila k žalobcovi a v tesnej blízkosti mu dala na podpis predmetné prihlášky, kedy sa už dodržania neodkladného opatrenia zo strany žalobcu nedožadovala. Takisto, keď mala maloletá dcéra v škole podujatie pre rodičov, dostavila sa na toto podujatie aj žalovaná a sedela v blízkosti žalobcu, kedy opäť nemala problém byť v jeho blízkosti na vzdialenosť menšiu ako určených 10 metrov. Takisto aj nedávno dňa 11.02.2024 v nedeľu žalovaná požiadala žalobcu, či by mohol mimo rámca styku daného neodkladným opatrením postrážiť maloletého syna, ktorý bol chorý a nemohol ísť do školy, pričom žalovaná bez akéhokoľvek pripomínania a zdôrazňovania, aby prišiel pre maloletého starý otec, súhlasila, aby žalobca prišiel pre maloletého a aj ich následne spolu s maloletou dcérou priviezol v stredu domov. S poukazom na hore uvedené skutočnosti má žalobca za to, že aj tieto jednoznačne preukazujú odpadnutie dôvodov pre ďalšie trvanie neodkladného opatrenia aj v zostávajúcej časti ukladajúcej žalobcovi povinnosť nepribližovať sa k žalovanej, keďže na trvanie tohto neodkladného opatrenia neexistujú žiadne reálne dôvody, a ako vidno žalovaná túto úpravu využíva resp. zneužíva podľa vlastnej ľubovôle a jej údajný strach so žalobcu nemá žiaden relevantný dôvod. Vychádzajúc zo zákonných ustanovení a z vyššie opísaných skutočností, ktoré nastali po nariadení neodkladného opatrenia resp. od rozhodnutia Krajského súdu v Trnave uznesením zo dňa 23.05.2023 sp.zn. 11Co/24/2023-146, má žalobca za to, že v danom prípade odpadli dôvody, pre ktoré bolo neodkladné opatrenie nariadené, a to aj v zostávajúcej časti.

3. K návrhu žalobca priložil elektronickú komunikáciu, rozhodnutie Okresného úradu Trnava - odbor všeobecnej vnútornej správy zo dňa 08.08.2023, uznesenie OO PZ v Zavare zo dňa 03.10.2022. Ďalej žalobca navrhol vykonať dokazovanie spismi tunajšieho súdu sp.zn. 38C/42/2022, sp.zn. 31C/44/2022, sp.zn. 61P/10/2022 a sp.zn. 40P/60/2022.

4. K návrhu na zrušenie neodkladného opatrenia sa vyjadrila žalovaná v podaní zo dňa 04.03.2024, doručenom súdu dňa 05.03.2024, v tom zmysle, že s návrhom nesúhlasí a považuje ho za nedôvodný. Žalovaná má naďalej strach zo žalobcu. Žalobca nadmerne konzumuje alkoholické nápoje, v dôsledku ktorých je agresívny. Aj v súvislosti s incidentom zo dňa 18.08.2022, na základe ktorého bol následne žalobca vykázaný z obydlija, kedy fyzicky zaútočil na žalovanú, bol pod vplyvom alkoholu. V konaní v právnej veci o rozvod manželstva a úpravu výkonu rodičovských práv a povinností vedenom pod sp.zn. 61P/10/2022 bol vypracovaný znalecký posudok. Znalčka mala posúdiť v otázke č. 3 znaleckého posudku, či strany vykazujú známky závislosti (najmä v závislosti na alkohole), či strany sporu vykazujú známky agresivity alebo násilia a či znalčka odporúča psychiatrické alebo iné vyšetrenie rodičov vo vzťahu k otázke starostlivosti o maloleté deti. Znalčka uviedla v odpovedi č. 3 nasledovne: Diagnostickými metódami neboli u otca priamo zachytené známky závislosti, avšak z anamnestických

údajov a taktiež z výpovede maloletých detí považujeme za dôvodné zaoberať sa rizikovým správaním otca v súvislosti s užívaním alkoholu, a to tiež preto, že otec na predmetné diagnostické otázky mimoriadne uvážene a obozretne, so snahou javiť sa v lepšom svetle. Vychádzajúc zo znaleckého dokazovania, je podľa žalovanej preukázané, že žalobca často konzumuje alkoholické nápoje. Ďalším znaleckým dokazovaním sa má zistiť, či ide o nevhodný životný štýl alebo o závislosť na alkoholických nápojoch. Žalobca vo svojom návrhu uvádza, že incident zo dňa 18.08.2022 nebol posúdený ani ako priestupok ani ako trestný čin. Je nevyhnutné uviesť, že príslušníci PZ vyhodnotili situáciu ako natoľko závažnú, že pristúpili k vykázaniu žalobcu z rodinného domu. Ohrozenie telesnej a duševnej integrity žalovanej nemožno stotožňovať s výsledkami trestného a priestupkového konania. Žalovaná má za to, že nedošlo od posledného rozhodovania o zrušení neodkladného opatrenia k takým zmenám, ktoré by odôvodňovali zrušenie nariadeného zákazu priblíženia sa k žalovanej. Samotný fakt, že žalobca sa v súčasnosti nedopúšťa konania, ktoré by mohlo narušiť telesnú alebo duševnú integritu žalovanej, nie je dôvodom pre zrušenie neodkladného opatrenia. K tejto otázke sa vyjadril aj Krajský súd v Trnave v uznesení zo dňa 23.05.2023, č.k. 11Co/24/2023-146, ktorý uviedol, že podstatnou je skutočnosť, že žalobca sa v minulosti takéto konania dopúšťal. Práve po vykázaní žalobcu z obydľia a nariadenia zákazu priblíženia sa k žalovanej prestalo dochádzať k násilnému správaniu zo strany žalobcu. Čo sa týka styku žalobcu a maloletých detí, súd zohľadnil nariadený zákaz priblíženia sa k žalovanej aj v neodkladnom opatrení, upravujúcom styk žalobcu s maloletými deťmi. Žalobca už v predchádzajúcom konaní o zrušení neodkladného opatrenia svoj návrh odôvodňoval totožnými skutočnosťami. Podľa žalovanej od posledného rozhodovania o zrušení nariadeného zákazu priblíženia sa nedošlo k žiadnym zmenám skutkových okolností. So všetkými uvádzanými argumentami žalobcu sa už vysporiadaval Okresný súd Trnava aj Krajský súd v Trnave v predchádzajúcom konaní o zrušení neodkladného opatrenia. Čo sa týka stretávania sa strán sporu, títo sú rodičmi dvoch maloletých detí. Aby vedeli zabezpečiť riadnu starostlivosť o maloleté deti, je nevyhnutná určitá forma komunikácie, niekedy za výnimočných okolností aj osobného stretnutia, ktoré je vždy za prítomnosti ďalších svedkov, minimálne maloletých detí. Žalovaná sa snaží, aby maloleté deti v čo najmenšej miere pocítili narušenie vzťahu medzi stranami sporu. Žalovaná pripúšťa, že napr. počas školského vystúpenia ich spoločnej dcéry, sa žalovaná nachádzala v blízkosti žalobcu. Išlo však o školské podujatie, kde okrem prítomnosti ich dcéry bolo prítomné množstvo ľudí a žalovaná sa vďaka tomu cítila bezpečnejšie. Žalovaná pozná žalobcu a vie, že žalobca by si nedovolil zaútočiť či už slovne alebo fyzicky na žalovanú na verejnosti, kde je prítomných množstvo ľudí. Aj v minulosti sa diali útoky bez prítomnosti svedkov. Okrem toho, celá stratégia žalobcu je založená na tom, že si incidenty žalovaná vymýšľa a žalobca všetky incidenty doteraz popiera. Čo sa týka prevzatia a odovzdávania maloletých detí, ktoré je v súčasnosti nastavené tak, že žalobca má odovzdávať maloleté deti žalovanej za prítomnosti jeho otca, spôsob úpravy styku nie je predmetom tohto konania. Ani to, či to je vyhovujúce pre otca žalobcu alebo nie. Súd nemá v tomto konaní právomoc rozhodnúť o styku. Ako však žalobca sám vo svojom návrhu uviedol, strany sporu sa vedia dohodnúť aj na tom, že žalobca privezie maloleté deti pred bydlisko žalovanej a maloleté deti už následne prídu samé k žalovanej. Teda nedochádza ku kontaktu strán sporu. Odovzdávania maloletých detí prebieha v súčasnosti prevažne takouto formou, bez prítomnosti otca žalobcu. Strany sú rodičmi dvoch maloletých detí a niekedy je nemožné sa vyhnúť priamemu kontaktu. To však neznamená, že by žalovaná nepocítovala strach z osoby žalobcu. Predsa sa však za prítomnosti maloletých detí, prípadne ďalších svedkov cíti bezpečnejšie a ak je stretnutie nevyhnutné, preferuje práve takýto spôsob kontaktu, kedy nie je so žalobcom celkom sama. S ohľadom na vyššie uvedené, žalovaná má za to, že dôvody nariadenia neodkladného opatrenia naďalej pretrvávajú. Záverom navrhla žalovaná návrh zamietnuť.

5. Žalovaná k vyjadreniu priložila vyjadrenie zo dňa 26.10.2022, doplnenie vyjadrenia zo dňa 22.12.2022, odvolanie žalovanej zo dňa 09.02.2023, uznesenie OS Trnava č.k. 61P/10/2022-200 zo dňa 26.01.2023, Znalecký posudok č. XXXXXXXXXXXXX. Ďalej žalovaná navrhla vykonať dokazovanie spisom tunajšieho súdu sp.zn. 31C/44/2022.

6. Súd sa oboznámil s návrhom žalobcu na zrušenie neodkladného opatrenia vrátane príloh, s vyjadrením žalovanej vrátane príloh, ako aj so súdnymi rozhodnutiami zo spisov sp.zn. 31C/44/2022 a sp.zn. 38C/42/2022, pričom zistil nasledovné.

7. Žalovaná (ako žalobkyňa) sa v konaní pred Okresným súdom Trnava pod sp.zn. 38C/42/2022 domáhala vydania neodkladného opatrenia, ktorým by bola žalobcovi (ako žalovanému) uložená povinnosť nepribližovať sa k nej na vzdialenosť menšiu ako 10 metrov a nevstupovať do rodinného domu a na prislúchajúce pozemky. Uznesením č.k. 38C/42/2022-16 zo dňa 31.08.2022 súd návrhu

vyhovel a neodkladným opatrením uložil žalobcovi (v postavení žalovaného) povinnosť, aby sa na vzdialenosť menšiu ako 10 metrov nepribližoval k žalovanej (v postavení žalobkyne), s výnimkou účasti na procesných úkonoch v civilnom súdnom konaní, v trestnom konaní a v priestupkovom konaní, na ktoré bude predvolaný, v rozsahu nevyhnutnom na jeho riadnu účasť na týchto úkonoch a aby nevstupoval do rodinného domu so súpisným číslom XXX, postavenom na parcele registra „C“ č. XXX/XXX, zastavaná plocha a nádvorie o celkovej výmere XXX. m² a k rodinnému domu prislúchajúcim parcelám registra „C“ č. XXX/XXX zastavaná plocha a nádvorie o výmere XXX m², č. XXX/XXX záhrada o výmere XXX m² a č. XXX/XXX zastavaná plocha a nádvorie o výmere 8 m², všetko zapísané Okresným úradom Z., katastrálny odbor, na LV č. XXX, pre Okres Z., Obec D. Katastrálne územie D. (výrok I.) a priznal žalobkyni nárok na náhradu trov konania (výrok II.). Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňom 17.09.2022. Vychádzajúc z odôvodnenia uznesenia, súd vydal neodkladné opatrenie z dôvodu, že z potvrdenia OOPZ Zavar zo dňa 19.08.2022 mal za osvedčené tvrdenia žalobkyne o dôvodnom podozrení žalovaného z násillia voči nej, ako aj o obave z priblíženia sa žalovaného k jej osobe, pretože hrozilo narušenie jej telesnej alebo duševnej integrity.

8. V konaní pred tunajším súdom sp.zn. 31C/44/2022 sa žalovaný v postavení žalobcu domáhal zrušenia vyššie uvedeného neodkladného opatrenia v celom rozsahu, prípadne aspoň zrušenia neodkladného opatrenia v časti zákazu vstupu do rodinného domu. Uznesením č.k. 31C/44/2022-100 zo dňa 23.01.2023 súd návrhu vyhovel a zrušil uznesenie Okresného súdu Trnava č.k. 38C/42/2022-16 zo dňa 31.08.2022 vo výroku I. (výrok I.) a priznal žalobcovi voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% (výrok II.). Na základe odvolania podaného žalovanou Krajský súd v Trnave uznesením č.k. 11Co/24/2023-146 zo dňa 23.05.2023 uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutom zrušujúcom výroku I. v časti zrušenia uznesenia Okresného súdu Trnava z 31. augusta 2022 č.k. 38C/42/2022-16, ktorým bola odporcovi uložená povinnosť nevstupovať do rodinného domu, potvrdil a vo zvyšnej časti zrušenia uznesenie súdu prvej inštancie zmenil tak, že návrh na zrušenie uznesenia Okresného súdu Trnava z 31. augusta 2022 č.k. 38C/42/2022-16 v časti uloženia povinnosti odporcovi nepribližovať sa k navrhovateľke zamietol. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňom 11.06.2023.

9. Z uznesenia OO PZ v Zavare ČVS: D.-XXXX/ZA-TT-XXXX zo dňa 03.10.2022 vyplýva, že na základe trestného oznámenia podaného žalovanou prebiehalo pre skutok zo dňa 18.08.2022 trestné konanie, ktorá vec bola odovzdaná Okresnému úradu Trnava, lebo výsledky skráteného vyšetrovania preukázali, že nejde o trestný čin, ale ide o skutok, ktorý by mohol byť posúdený príslušným orgánom ako priestupok. Z rozhodnutia Okresného úradu Z. - odbor všeobecnej vnútornej správy zo dňa 08.08.2023 vyplýva, že konanie o skutku žalovaného zo dňa 18.08.2022 bolo zastavené z dôvodu, že správny orgán nemal za preukázané, že by sa žalobca dopustil toho, z čoho bol obvinený žalovanou.

10. Podľa § 324 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

11. Podľa § 325 ods. 1 CSP, neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

12. Podľa § 325 ods. 2 písm. f) a h) CSP, neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby f) nevstupovala alebo iba obmedzene vstupovala do domu alebo bytu, na pracovisko alebo iné miesto, kde býva, zdržiava sa alebo ktoré pravidelne navštevuje osoba, ktorej telesnú integritu alebo duševnú integritu svojím konaním ohrozuje, h) sa na určenú vzdialenosť nepribližovala alebo iba obmedzene približovala k osobe, ktorej telesná integrita alebo duševná integrita môže byť jej konaním ohrozená.

13. Podľa § 330 ods. 1 CSP, súd môže určiť, že neodkladné opatrenie bude trvať len po určený čas.

14. Podľa § 333 CSP, neodkladné opatrenie zanikne, ak uplynul čas, na ktorý bolo nariadené.

15. Podľa § 334 CSP, súd na návrh neodkladné opatrenie zruší, ak odpadnú dôvody, pre ktoré bolo nariadené.

16. Podľa § 339 CSP, o zrušení neodkladného opatrenia môže súd rozhodnúť bez pojednávania. V prípadoch neodkladného opatrenia podľa § 334 a 338 majú dotknuté subjekty právo vyjadriť sa k návrhu na zrušenie neodkladného opatrenia.

17. Súd sa oboznámil s návrhom žalobcu na zrušenie neodkladného opatrenia vrátane príloh, s vyjadrením žalovanej vrátane príloh, ako aj so súdnymi rozhodnutiami zo spisov sp.zn. 31C/44/2022 a sp.zn. 38C/42/2022, pričom dospel k záveru, že návrh je dôvodný a je potrebné mu vyhovieť.

18. Predovšetkým súd poukazuje na skutočnosť, že neodkladné opatrenie je koncipované ako dočasné opatrenie, pričom má trvať iba po nevyhnutnú dobu a síce počas toho, ako trvajú dôvody, pre ktoré bolo nariadené. V prípade, že bolo neodkladné opatrenie časovo limitované, zanikne uplynutím času priamo zo zákona v zmysle § 333 CSP. V prípade, že neodkladné opatrenie časovo limitované nebolo, súd ho v zmysle § 334 CSP na návrh po odpadnutí dôvodov zruší.

19. Dôvodom pre nariadenie neodkladného opatrenia zákazu priblíženia bol incident zo dňa 18.08.2022, kedy mal žalobca žalovanú fyzicky napadnúť, a to tým, že jej mal dať facku a vulgárne jej nadávať. Možnosť ohrozenia telesnej a duševnej integrity žalovanej konaním žalobcu mal súd v tom čase za osvedčenú predloženým úradným záznamom OOPZ Zavar zo dňa 19.08.2022 o vykázaní žalobcu zo spoločného obydlia.

20. Pri nariadení predmetného neodkladného opatrenia súd (aj v časti zákazu priblíženia) vychádzal iba z osvedčených skutočností, a síce že dňa 18.08.2022 došlo k fyzickému napadnutiu žalovanej žalobcom. Zrušiť neodkladné opatrenie v zmysle § 334 CSP je potom potrebné v tom prípade, že sa neskôr (či už v konaní vo veci samej alebo mimo tohto konania) nepreukáže splnenie zákonných podmienok pre jeho nariadenie.

21. Z vyššie uvedených časových okolností vyplýva, že v čase vydania neodkladného opatrenia prebiehalo na základe trestného oznámenia podaného žalovanou trestné konanie. Následne v čase rozhodovania o prvom návrhu žalobcu na zrušenie neodkladného opatrenia bola vec vedená na Okresnom úrade Trnava a riešená ako priestupok. V súčasnosti je daný záver, že nie je preukázané, že by sa žalobca dňa 18.08.2022 dopustil toho, z čoho bol obvinený žalovanou. V súčasnosti teda nemá súd za osvedčené, že sa vôbec stal skutok, pre ktorý došlo k nariadeniu neodkladného opatrenia.

22. Nie je pravdivým tvrdenie žalovanej, že žalobca už v predchádzajúcom konaní o zrušení neodkladného opatrenia svoj návrh odôvodňoval totožnými skutočnosťami, keď v tom čase ešte neexistovalo rozhodnutie Okresného úradu Z. o zastavení priestupkového konania. Nemožno tak súhlasiť so žalovanou, že by od rozhodovania vo veci sp.zn. 31C/44/2022 odvolacím súdom nedošlo k žiadnej zmene, ale naopak uvedený výsledok priestupkového konania predstavuje odpadnutie dôvodu, pre ktorý bolo neodkladné opatrenie zákazu priblíženia nariadené. Z uvedeného vyplýva, že kým v čase nariadenia neodkladného opatrenia bol žalobca dôvodne podozrivý z násillia voči žalobkyni (v rovine trestného činu), pričom toto podozrenie tu bolo aj v čase rozhodovania o prvom návrhu na zrušenie neodkladného opatrenia (v rovine priestupku), v súčasnosti tomu tak nie je. V čase konania rozhodovania odvolacieho súdu v konaní sp.zn. 31C/44/2022 išlo o právne posúdenie skutku zo dňa 18.08.2022, pričom v súčasnosti nemožno mať ani za osvedčené, že by došlo k takému konaniu žalobcu, z ktorého ho obvinila žalovaná.

23. Vyššie uvedené samo o sebe predstavuje dôvod na zrušenie neodkladného opatrenia aj v časti zákazu priblíženia. Zároveň súd poukazuje na nasledovné.

24. V súdnej praxi tunajšieho ako aj odvolacieho súdu je ustálené, že neodkladné opatrenie zákazu priblíženia býva nariadené buď ako časovo obmedzené (a to spravidla v trvaní od 6 do 12 mesiacov) alebo je naviazané na povinnosť podať žalobu vo veci samej o ochranu osobnosti. V tu prejednávanvej veci bolo neodkladné opatrenie vydané ako časovo neobmedzené, pričom navrhovateľke ani nebola uložená povinnosť podať žalobu vo veci samej.

25. V tejto súvislosti súd považuje za vylúčené, aby po tom, čo bolo jednorazové konanie žalobcu vyhodnotené ako nespĺňajúce znaky priestupku, resp. po tom, čo bolo toto konanie spochybnené ako také, ďalej (viac ako 1,5 roka a bez konania vo veci samej) trvalo neodkladné opatrenie zákazu

priblíženia sa. Zároveň žalovaná ani ničím nepreukázala ani neosvedčila, že by po jednorazovom konaní žalobcu dňa 18.08.2022 (ktorého priebeh ani nemožno mať za osvedčený tak, ako ho uviedla žalovaná) došlo k nejakému útoku zo strany žalobcu voči nej alebo že by takýto útok reálne hrozil. Od uvedeného vykázania žalobcu z obydlija prešlo viac ako 1,5 roka, pričom počas tohto obdobia sa žalobca voči žalovanej nedopustil žiadneho konania násilného charakteru, alebo takého konania, z ktorého by hrozba násilného konania voči žalovanej mohla vyplývať. Kým v odvolaní v konaní sp.zn. 31C/44/2022 žalovaná tvrdila, že žalobcove fyzické útoky sa zmenili na psychické, vo vyjadrení k návrhu v tomto konaní žalovaná psychické útoky ani netvrdí ani neosvedčuje.

26. Žalovanou tvrdený strach zo žalobcu zostal ničím nepodložený. Len samotná skutočnosť, že znalkyňa v znaleckom posudku v súvislosti s požívaním alkoholu odporučila skúmanie žalobcu znalcom psychiatrom pre ďalšie trvanie neodkladného opatrenia nepostačuje, keď uvedené skúmanie je potrebné výlučne z dôvodu posúdenia spoľahlivosti otca pri starostlivosti o deti, a nie z dôvodu jeho prípadnej agresivity voči tretím osobám vrátane žalovanej. Strach žalovanej zo žalobcu zostal len v rovine subjektívneho pocitu žalovanej, pričom tento strach nevyplýva ani z rozhovoru žalovanej so znalkyňou v rámci znaleckého posudku a nevyplýva ani z elektronickej komunikácie medzi stranami.

27. Súd tiež poukazuje na tú zmenu okolností, že kým podľa odvolania žalovanej v konaní sp.zn. 31C/44/2022 žalovaná odmietala priblíženie sa žalobcu k nej aj za prítomnosti iných osôb („Žalovaná sa Žalobcovi vyhýba, akékoľvek osobné stretnutia odmieta“), v súčasnosti podľa jej vyjadrenia k návrhu akceptuje priblíženie sa žalobcu k nej na vzdialenosť menšiu ako 10 metrov za prítomnosti tretích osôb alebo maloletých detí. Z uvedeného vyplýva, že strach žalovanej ako subjektívny pocit ani nedosahuje úroveň z konania sp.zn. 31C/44/2022. Nad rámec súd dodáva, že ani po zrušení neodkladného opatrenia vo zvyšnej časti nič nebráni žalovanej stretávať sa so žalobcom výlučne za prítomnosti tretích osôb alebo ich spoločných detí, pričom nie je nútená ostať s ním osamote.

28. Všetko vyššie uvedené súd posúdil ako zmenu hmotnoprávnej situácie medzi stranami, v dôsledku ktorej zanikla potreba bezodkladnej úpravy pomerov medzi nimi, pretože dôvody, pre ktoré bolo neodkladné opatrenie nariadené, pominuli, a preto súd vo výroku I. tohto uznesenia v zmysle § 334 CSP na návrh žalobcu zrušil neodkladné opatrenie nariadené tunajším súdom aj vo zvyšnom rozsahu (zákaz priblíženia).

29. Súd dodáva, že nevykonaním dokazovania spismi, ktoré navrhli strany, keďže spis ako taký nie je listinným dôkazom, pričom stranám nič nebránilo do uvedených spisov nahliadnuť a predložiť z nich listinné dôkazy na podporu svojich tvrdení. Súd nie je oprávnený ani povinný zo spisov vyberať listinné dôkazy na podporu skutkových tvrdení tej-ktorej strany, keďže by tým došlo k narušeniu rovnosti zbraní.

30. Nad rámec uvedeného súd dodáva, že v prípade, ak by došlo k zmene skutkového stavu, nič nebráni žalovanej podať nový návrh na nariadenie neodkladného opatrenia.

31. Podľa § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

32. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

33. Podľa § 257 CSP, výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

34. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

35. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP, keď žalobca bol v konaní o zrušení neodkladného opatrenia v celom rozsahu úspešný, preto mu súd vo výroku II. uznesenia priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanej v rozsahu 100%. V konaní pritom nebol tvrdený a súd sám nezistil žiaden dôvod na aplikáciu ustanovenia § 257 CSP. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté v zmysle § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

36. K rozhodnutiu o náhrade trov konania o zrušenie neodkladného opatrenia súd uvádza, že Civilný sporový poriadok neobsahuje samostatné ustanovenie, ktoré by upravovalo náhradu trov konania v súvislosti s neodkladnými opatreniami. Súd preto analogicky (čl. 4 ods. 1 CSP) použil ustanovenie § 255 ods. 1 CSP, ktoré je v spojení s § 262 ods. 1 CSP potrebné vykladať tak, že takýmto rozhodnutím nemusí byť iba rozhodnutie vo veci samej, pričom v tu prejednávanvej veci išlo o rozhodnutie, ktorým sa konanie končí.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Trnava (§ 357 písm. e), m) CSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania, a síce ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).